

عنوان مقاله:

اثرات سیلیس و تنش خشکی بر ویژگیهای فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی دو رقم توت فرنگی در کشت هیدروپونیک

محل انتشار:

یازدهمین کنگره علوم باغبانی ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

سیدزبیر مهدوی - دانش آموخته گروه علوم باغبانی، دانشگاه کردستان سنندج

تیمور جوادی - گروه علوم باغبانی، دانشگاه کردستان سنندج

ناصر قادری - گروه علوم باغبانی، دانشگاه کردستان سنندج

خلاصه مقاله:

تنش خشکی یکی از عوامل مهم زیست محیطی است که رشد، توسعه و تولید گیاه را محدود میسازد و روی عملکرد اثرات منفی دارد. ایران به عنوان کشوری نیمه خشک سالانه خسارات زیادی را از کمبود آب در بخش کشاورزی متحمل میشود که میتوان دلیل آن را گرم شدن کره ی زمین و کمبود بارندگی در چند سال اخیر عنوان کرد. جهت جلوگیری از خسارت به محصولات کشاورزی باید راهکارهایی را برای کاهش تلفات آب گیاهان ارائه کرد. ازجمله ی این راهکارها استفاده از ترکیباتی مانند سیلیس است که جهت افزایش مقاومت گیاهان در برابر تنش های محیطی به کار می رود. بنابراین این پژوهش به منظور به کارگیری عنصر سیلیس در جهت کاهش اثر تنش خشکی در دو رقم توت فرنگی پاروس و کاماروزا صورت گرفت. آزمایش به صورت فاکتوریل با سه عامل شامل رقم (دو رقم پاروس و کاماروزا)، سیلیس (صفر، 0/6 و 1/2 میلی مولار) و خشکی (دو سطح شاهد و تنش خشکی) در 4 تکرار اجرا شد. 96 نشاء توت فرنگی (از هر رقم 48 نشاء) در شاسی ها کشت شدند. نتایج به دست آمده نشان دادند که تنش خشکی باعث کاهش محتوای نسبی آب برگ و افزایش میزان پرولین، کربوهیدراتهای محلول کل، مالون دی آلدئید، پراکسید هیدروژن شد. کاربرد سیلیس سبب افزایش محتوای نسبی آب برگ، میزان پرولین، کربوهیدراتهای محلول کل کاهش میزان مالون دی آلدئید و پراکسید هیدروژن شد.

کلمات کلیدی:

تنش کم آبی، توت فرنگی، پراکسید هیدروژن، پرولین.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/941253>

